

BULETIN INFORMATIV

Nr.
29

30
Octombrie
2020

EDITORIAL

Morile de vânt ale fotbalului

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Fotbalul ca un roman cu acțiune palpitantă. Cronici de meci, cronici de viață, texte memorabile, imagini, scene și jucători care au intrat în legendă încă înainte de a se retrage din activitate. Fotbalul ca o succesiune de fotografii, mai mult sau mai puțin mișcate. Fotbalul ca o construcție sau fotbalul ca o reprezentare în oglindă a vieții noastre, a celor care îl iubesc și încercă să-l slujească. Fotbalul, pur și simplu.

Ce fronturi deschide însă fotbalul, dincolo de aceste povești care îl fac atât de emoționant, de pasionant, de încântător?

Pentru că nu e simplu și nu e absolut deloc liniștitor să te afli înăuntrul fenomenului. E, în primul rând, o mare responsabilitate. Apoi e vorba despre o la fel de mare implicare, pentru că fotbalul obligă la performanță, ca orice sport cu popularitate uriașă, indiferent de palierul pe care îl ocupi. Fotbalul românesc nu e altfel construit față de cel european sau mondial. E polemic, e contrastant, e frumos și, mai ales, are și trăiește din amintiri. Ceea ce nu e neapărat rău. Povestea lui nu e lipsită de mari emoții, de momente cruciale, nu mai spun de jucătorii de clasă, generatori de istorie și glorie reală.

Și totuși. Ce fronturi deschide fotbalul?

Cineva spunea că fotbalul este prin definiție un spațiu al unei polemici, mai mult sau mai puțin, vorba lui Octavian Paler, cordiale. De la discuția etern deschisă pe subiectul sensibil al celui mai bun jucător din toate timpurile,

voturile mergând spre Hagi, preponderent, dar și spre Dobrin sau Balaci, până la tema niciodată închisă a selecției la echipa națională. Cine a uitat vreo clipă că marele golgheter Ion Oblemenco, liderul de acum aproape o jumătate de secol al Universității Craiova, de patru ori cel mai bun marcator al campionatului, nu a

jucat măcar un minut în tricoul echipei reprezentative?

Dar acestea sunt subiecte care se susțin în timp, au o anumită doză de subiectivitate, dar se susțin, fără doar și poate. Ce se întâmplă însă cu fronturile deschise pe teme închise? Și nu, nu este un joc de cuvinte aici. Deloc.

Lupta cu morile de vânt e o temă, o ASTFEL de temă. Cervantes a făcut-o celebră în descrierea aventurilor lui Don Quijote de la Mancha și semnifică, da, o luptă care nu va putea fi niciodată câștigată, din motivul simplu al inutilității ei. Nu se pot schimba mentalități peste noapte. Nu poți învinge rezistența la nou. Nu și iarăși nu. Nu există adversarul, de fapt, există doar ideea. Românească sau europeană.

Morile de vânt ale fotbalului sunt multe și nu doar la noi. Don Quijote trăia o iluzie, noi suntem obligați la o realitate continuă. Și polemica e continuă. Efortul e uriaș. Dar morile de vânt ale fiecăruia continuă să existe. Ba chiar să producă o anumită energie. Să întrețină iluzii. Să reziste.

Dar nici Don Quijote nu mai e singur! Acolo unde mai e.

INTERVIU

Interviu cu dl. Cornel Șfaițer (manager Sepsi OSK Sf. Gheorghe)

realizat de Kiss Edit și Octavian Țopa

1 *Ați modernizat FC Botoșani, ați fost curtat intens de Dinamo, dar ați ales anul trecut Sepsi OSK. Cu ce v-a atras clubul din Sf. Gheorghe?*

În primul rând, m-au atras oamenii de aici. Am urmărit cu atenție ceea ce au reușit aici, la Sfântu Gheorghe, în ultimii ani. Clubul a avut niște promovări succesive începând din liga a 4-a până-n primul eșalon. Primul an în Liga 1 a fost unul de supraviețuire, în al doilea a reușit performanța, zic eu, istorică pentru o nouă promovată, de a se califica în play-off, și să nu mai spun când, în al treilea an, Sepsi OSK a reușit o calificare, la fel de istorică, în finala Cupei României. M-au atras oamenii, performanțele echipei și, nu în ultimul rând, proiectele, investițiile în academie și în infrastructură. Eu zic că Sepsi OSK este unul din cluburile de top la nivel de infrastructură și se lucrează și la noua arenă. Dacă se va munci serios, cu pași mărunți, văd un viitor foarte frumos la Sepsi OSK.

2 *Sepsi OSK a început cu stângul sezonul 2020-2021, pierzând în prima etapă, acasă, cu Universitatea Craiova. De atunci, echipa nu a mai cunoscut înfrângerea, iar ultimele patru etape le-a terminat*

cu tot atâtea victorii. Cum explicați această creștere valorică?

Cred că am fost printre primii oameni din club care, când a văzut programul echipei din acest sezon, nu m-am speriat. În primele etape am jucat cu Universitatea Craiova, vicecampioana în exercițiu, cu campioana en-titre, CFR Cluj și cu Astra Giurgiu. Cu Universitatea Craiova am înregistrat o înfrângere dureroasă, dar am jucat extraordinar. După aceea, au urmat două deplasări la CFR și la Astra, în care am remizat, după care am reușit patru victorii importante. Suntem într-un moment bun, dar trebuie să fim foarte atenți cum îl gestionăm. În primul rând, trebuie să fim sănătoși, să ne protejăm de coronavirus. Asta este prioritatea numărul unu în acest moment.

3 *Chiar dacă pregătirea noului sezon a fost mai scurtă ca oricând, Sepsi OSK a transferat fotbaliști importanți și arată extrem de sudată. Cum s-a putut realiza atât de repede așa ceva?*

La Sepsi OSK am avut o campanie foarte solidă de achiziții, cu jucători cu multă experiență. Ne-am orientat către jucători care au cochetat deja cu

Liga 1, jucători care au fost acomodați cu România și cu performanța. Se pare că în acest moment chiar avem un lot destul de echilibrat atât numeric, cât și valoric. Nu ne rămâne decât să gestionăm cu toții ca lucrurile să meargă la fel de bine.

4 *Aveți un departament de scouting în cadrul clubului?*

Aici mai trebuie să lucrăm, să mai îmbunătățim, pentru că este un departament foarte important în cadrul unui club. Dacă dorești performanță, ai nevoie de un astfel de departament. Eu sunt unul dintre oamenii care cred în tineri, mă pot mândri cu câțiva jucători din campionatul intern, dar și internațional, în cazul cărora am avut inspirația și flerul de a-i achiziționa și de a lucra împreună, și care au reușit performanță. Este unul dintre obiectivele mele personale de a întări compartimentul de scouting și de a reuși să ne dezvoltăm la nivel de academie, de a crește tineri jucători, fiindcă acesta este viitorul fotbalului românesc. La Academie sunt deja câțiva copii cu calități deosebite și cărora trebuie să le acordăm multă încredere. Este nevoie de multă implicare din partea staff-ului tehnic și atunci acești

jucători pot să facă în viitor lucruri extraordinare.

5 **Cu antrenorul Leo Grozavu lucrați de foarte mulți ani... Cum v-ați găsit și care este secretul acestei colaborări îndelungate?**

Cu antrenorul Leo Grozavu, într-adevăr, ne cunoaștem de foarte mult timp, din 2007, când am lucrat la nivel de liga a 2-a. Am restructurat lotul în 2008, când am adus 14 jucători noi, tineri, și mă bucură că unii dintre ei au performanță și astăzi, aici, la Sepsi OSK. Mă refer la Vașvari, la Tincu, după care a venit și Fülöp István, am fost omul care a crezut în el. Sunt deja nouă ani de când lucrăm împreună cu Leo Grozavu, am colaborat și la nivelul ligii 1, la Botoșani și acum la Sepsi OSK, și am reușit împreună rezultate bune. Mi-aș dori ca la Sepsi OSK să reușim o performanță în acest sezon, având drept obiectiv un loc de play-off. Cum îl cunosc pe Leo Grozavu, extrem de ambițios și de implicat în pregătirea echipei și a jocului, sunt convins că, dacă ne calificăm în play-off, el ar dori mult

mai mult. Însă avem un drum lung până atunci. Trebuie să credem în asta, fiindcă liniștea financiară și condițiile de pregătire care sunt la Sepsi OSK cer performanță.

6 **Cum se manageriază un club de fotbal în aceste vremuri tulburi generate de pandemie pentru continuitatea performanței?**

La momentul acesta manageriem bine. Acest lucru se vede de la începutul pandemiei, s-a putut observa implicarea tuturor celor de la club la bunul mers al lucrurilor în ceea ce privește COVID-19. În plus, am reușit în vară să aducem și un nucleu bun de jucător.

7 **Cât de mult afectează echipa / clubul lipsa supporterilor din tribune?**

Încă din prima zi când am venit la Sfântu Gheorghe, înainte de a mă implica în activitatea clubului, am văzut un public cald, o atmosferă plăcută, ceea ce nu vezi pe orice stadion. Un public destul de numeros, atractiv și

care și-a susținut echipa la fiecare meci. Lipsa publicului spectator s-a simțit și, să nu uităm, și partea de buget care suferă având în vedere că nu se vând bilete și abonamente.

8 **Cât vă ajută sau cât vă încurcă regula U21 impusă de FRF?**

Regula U21 a dat mari bătăi de cap și anii trecuți la nivelul echipelor din Liga 1, cu excepția cluburilor Viitorul, Craiova și, mai nou, FCSB. Noi, Sepsi OSK, nu am avut o bancă puternică la nivelul U21, dar pe viitor sper că se va schimba acest lucru. Avem câțiva jucători de mare perspectivă la nivelul clubului și al academiei și sper ca în viitorul apropiat să avem pe bancă mai mulți jucători tineri foarte buni.

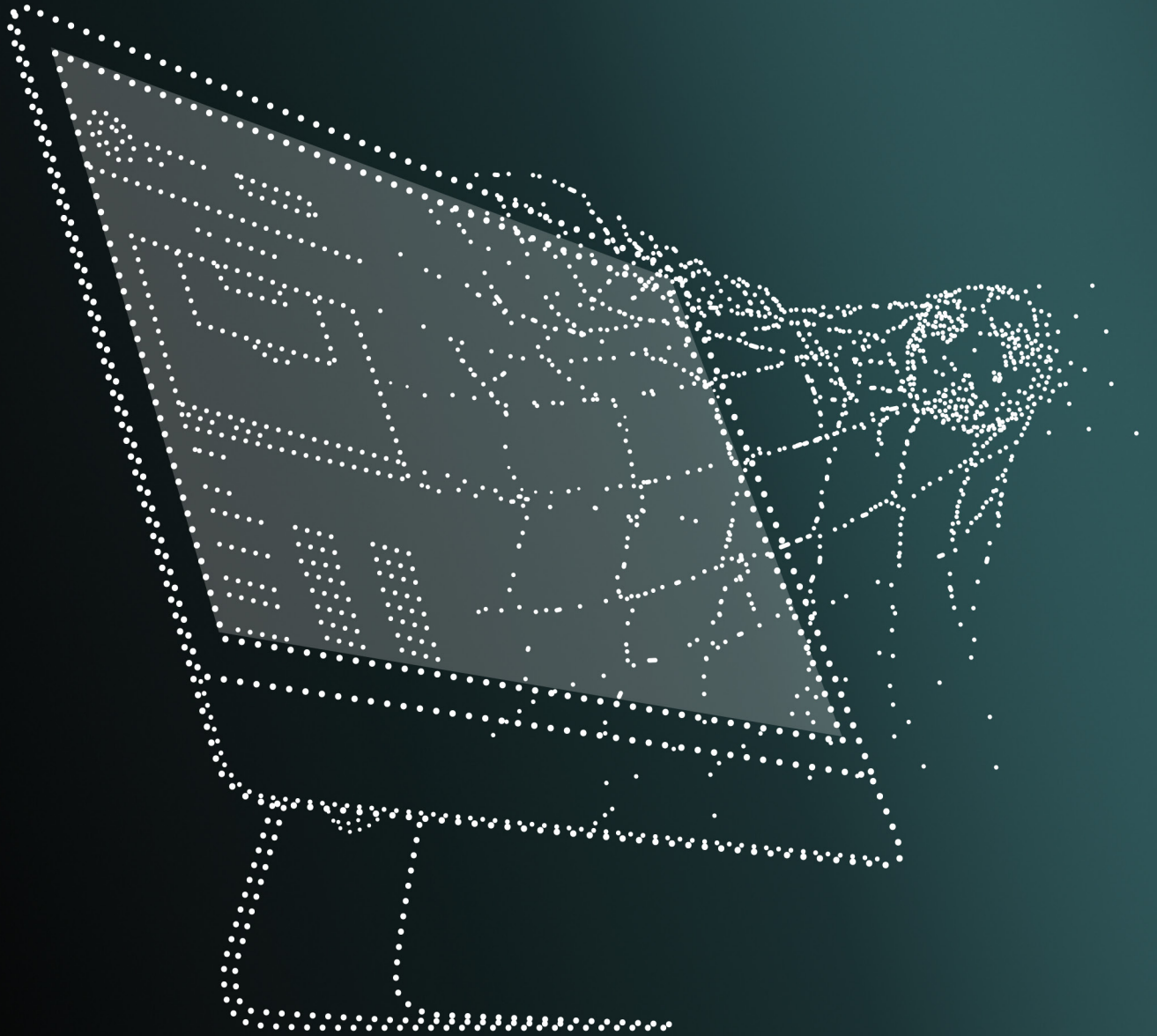
9 **Când va fi gata noul stadion și cum se va muta Sepsi OSK în casă nouă?**

Așteptăm cu nerăbdare să ne mutăm în noul stadion. În sezonul următor dorim deja să jucăm în noua casă.

InStat®

INTERVIU

Interviu cu Fülöp István (Sepsi OSK Sf. Gheorghe)

realizat de Kiss Edit și Octavian Țopa

S-a născut în **18 mai 1990** la Târgu Mureș, dar cariera sportivă și-a clădit-o și consolidat-o în alte două orașe, Botoșani și Sfântu Gheorghe. **Fülöp István Sándor** a debutat în **Liga 1 pe 21 iulie 2013**, în partida FC Botoșani – CFR Cluj 0-0, după ce a pus umărul la promovarea echipei. De atunci, a adunat opt sezoane pe prima scenă a fotbalului românesc, câte patru pentru FC Botoșani și **Sepsi OSK**, jucând în total **165 de meciuri și marcând 37 de goluri**. Lăudabil, în toți acești ani nu a văzut niciodată cartonașul roșu!

1 *Felicitări, ai fost cel mai bun jucător al partidei Sepsi OSK – Dinamo. Cum se simte un fotbalist după o asemenea performanță?*

Sunt fericit că am învins, acest lucru este important. Nu contează cine a marcat, fiindcă toți jucătorii au făcut un efort, ne-am dăruit cu toții, meritul victoriei este al întregii echipe. Mă bucur mult pentru că am reușit să câștigăm, ne așteptăm că o să avem un meci greu fiindcă Dinamo are niște jucători de calitate.

2 *Sepsi OSK are un parcurs excelent în acest început de campionat. Cum a fost posibil acest lucru și ce crezi că se va întâmpla în viitorul apropiat?*

Ingredientele sunt simple: muncă și seriozitate. Este meritul conducerii clubului că a reușit să facă transferuri foarte bune și astfel s-a creat un grup foarte bun, cu jucători de valoare. Suntem uniți și asta am demonstrat și pe teren. Ne dorim să menținem această

serie bună și să scoatem maximum din fiecare joc.

3 *Ești unul dintre cei mai buni marcatori din afara careului, cu 11 asemenea goluri. Cum te antrenezi pentru acest gen de execuții?*

Exersăm foarte mult la antrenamente, staff-ul tehnic ne dă încredere și ne ajută ca să avem un moral bun. Important este să mergă jocul, să avem coeziune și să ascultăm sfaturile antrenorilor.

4 *Leo Grozavu este antrenorul care ți-a influențat mult cariera. Povestește-ne cum a fost prima întâlnire și cum decurge în timp colaborarea cu el.*

Eu, personal, m-am înțeles întotdeauna foarte bine cu domnul Grozavu și l-am apreciat întotdeauna ca antrenor. Eram deja jucător la Botoșani când dânsul a venit la echipă și am avut rezultate notabile sub bagheta domniei sale. Sper să continuăm

și la Sepsi OSK acest parcurs bun. Când nu sunt rezultate, antrenorul este primul tras la răspundere, iar domnul Grozavu nu ar merita asta fiindcă face antrenamente foarte bune, grele, aproape de ritmul meciului și asta ne ține în formă bună.

5 *În sezonul 2014-2015 ai ratat participarea în cupele europene cu FC Botoșani. Sezonul trecut nu ai putut evolua în finala Cupei României, cea mai mare performanță din istoria echipei, din cauza unei greșeli administrative a comisiilor federale. Relatează-ne ce ai simțit în acele momente, cum ai trecut peste ele și dacă te consideri un fotbalist ghinionist.*

În viața unui fotbalist există atât momente bune, cât și rele, dar important este că am putut să-mi ajut echipa ca să avem performanță. Cu Botoșani am reușit să ajungem în preliminariile Europa League, dar, din păcate, din cauza unei accidentări nu am reușit

atunci să joc. Cu Sepsi OSK am reușit să ne calificăm în finala Cupei României și iarăși nu am putut să joc, dar, mă repet, important este ca echipa să aibă rezultate. Sper însă că mai am câțiva ani de jucat și voi avea oportunitatea de a evolua în cupele europene.

6 *Ești unul dintre cei mai iubiți fotbaliști de către suporterii din Sf. Gheorghe. Cum te simți acum, în aceste vremuri neobișnuite, fără cântecele lor din tribună?*

Fotbalul nu are farmec fără spectatori, parcă am juca meciuri de pregătire, dar regulile sunt reguli și trebuie să ne supunem. Și, într-adevăr, pentru noi este și mai greu fiindcă știm foarte bine că atunci când echipa juca pe teren propriu, pe stadionul din Sfântu Gheorghe era o sărbătoare. Sperăm că, încetul cu încetul, lucrurile vor intra pe un făgaș normal și spectatorii vor reveni pe stadioane. Sunt mai multe țări unde deja se permite accesul fanilor în tribune și sper că în cel mai scurt timp și la noi va

fi posibil, fiindcă la urma urmei fotbalul se joacă pentru suporterii.

7 *Cum te vezi în viitorul lui Sepsi OSK, având în vedere infrastructura care i se pregătește și principiile moderne pe care este construit acest club?*

Sepsi OSK este un club foarte bine organizat, unde se investește și pentru viitor. Aici, la Sfântu Gheorghe, există un proiect foarte serios, se construiește și un stadion nou, iar oamenii de la club chiar vor performanță. Sunt în ultimul an de contract, dar în acest moment nu mă gândesc la altceva decât să mă pregătesc cât mai bine și, prin evoluțiile mele, să-mi ajut echipa să-și îndeplinească obiectivele. Acest lucru este important pentru mine, să-mi fac treaba cât mai bine până când am contract, iar după aceea se va trage linia și conducerea clubului va lua o decizie.

SPONSOR

CRONICĂ

A fost odată Nae Manea...

realizată de **Marius Mitran**

Am mai scris-o, o să mai scriu: după acea zi de 1 iunie 1975, când tata m-a dus pentru prima oară la meci, la acel România – Scoția 1-1 (Dudu, din centrarea lui Zoli Crișan, respectiv Mc Queen, în ultimul minut, ca o fatalitate care avea să mă urmărească o viață...), a trecut multă vreme până să văd și următorul meci.

De aceea, ce s-a întâmplat în luna aceea, când Craiova și-a câștigat dreptul la prima finală de Cupă, mi-a scăpat atunci. Semifinala ei cu ASA Tg. Mureș mi-a rămas, până s-o văd la „Replay” după 35 de ani, ascunsă și memoriei, și senzațiilor.

Dar să nu anticipez. Deci. A fost odată-n România...Totul s-a întâmplat în ultima săptămână din iunie 1975, mai exact pe 25 iunie, zi fixată de conducerea Federației de atunci pentru disputarea semifinalelor Cupei României. În prima dintre ele, pe stadionul „Petrolul” din Ploiești, fosta campioană Universitatea Craiova își câștiga dreptul la prima finală din istorie, eliminând ASA Tg. Mureș cu 4-2, după executarea loviturilor de pedeapsă. În timpul celor 90 de minute fusese 1-1 între trupa lui Balaci și cea a lui Bölöni.

În fine, pe seară, în noaptea, în aceeași zi de 25 iunie 1975, pe un stadion „23 August” arhiplin, Rapid, care abia promovase din „B” cu câteva săptămâni în urmă, își încerca șansa în fața Stelei. Era însă un meci mult mai dezechilibrat, la o primă vedere, decât cel de la Ploiești, unde campioana din '74, „U” Craiova, eliminase vicecampioana din chiar acel an 1975, ASA Tg. Mureș. E drept, Rapid avea în palmares 8 Cupe ale României, dar 7 dintre ele fuseseră cucerite între anii 1935 – 1942, doar una venise în Grant după război, în 1972, după finala cu Jiul, 2-0.

Steaua, deși terminase acel campionat

pe 5, la egalitate cu Reșița, avea totuși 11 Cupe și 7 titluri în palmares. Apropo de titluri, Rapid îl cucerise pe primul în 1967, iar Steaua pe ultimul, anul următor, în 1968. Dincolo de toate însă, Steaua devenise în acei ani marea specialistă a competiției, între 1966 și 1971, cucerind 5 trofee, iar ultimele 3 îl propulsaseră

pe antrenorul ei de atunci, Ștefan Covaci, la cârma campioanei Europei, Ajax Amsterdam.

Dar să revenim la povestea acelei nopți. Semifinalele se jucau târziu, față de alți ani, spre mijlocul verii. Asta pentru că inundațiile puseseră stăpânire pe țară, cu consecințe catastrofale în multe regiuni, făcând imposibilă disputarea mai multor etape, atât în Cupă, cât și în campionat. Ales președinte al Republicii Socialiste cu exact un an în urmă, Nicolae Ceaușescu condusesese personal operațiunile de salvare a sinistraților, cu sceptrul de rege-președinte roșu, ceea ce chiar era.

În fine, echipele intră pe teren. Super-favorita Steaua, cu Moraru în poartă, un puști de doar 19 ani, apoi cu Anghelini, Sameș, venit de la Craiova, Lajos Sătmăreanu, veteranul de la Guadalajara și Vigu – fundași. La mijloc jucau Liță Dumitru, campion cu Rapid în '67 și omul care-l ținuse pe Pele în Mexic, la Mondiale, Iordănescu și Aelenei. În față, experimentatul Pantea, Viorel Năstase și Marcel Răducanu. Antrenor era celebrul TT, Titi Teașcă, secondat de „profesorul” Constantin și de tânărul, avea 38 de ani, Emerich Jenei.

De partea cealaltă Ion Motroc, la fel de tânăr ca Jenei, și Vasile Copil începuseră cu Ioniță în poartă, și el tot un puști, tot de 19 ani, apoi Pop, Grigoraș, Florin Marin și Octavian Niță pe linia de apărare, apoi Angelescu, Marin Stelian și Râșniță, la

mijloc Iordan, Sandu Neagu, eroul de la Mondialul mexican și Nae Manea, eroul poveștii noastre. Dacă Ioniță, la 19 ani, își câștigase lejer locul în poarta giuleștenilor, fiindcă Rică Răducanu era deja pe picior de plecare, după 10 ani în Grant (voia să fie student la Sportul și avea să ajungă acolo pentru trei sezoane), ei bine Nae Manea, și el își câștigase pe merit postul. De atacant. Doar că în urmă cu un an, când Rapid retrogradase, puștiul de 18 ani fusese oprit de la efort de medici, iar diagnosticul sunase crunt: hepatită. Încet-încet, în toamna lui '74, Nae își reia antrenamentele, Rapid se instalează în fotoliul de lider în Divizia B, iar în noiembrie, în „16”-imile Cupei, feroviarul elimină pe Dinamo, liderul și viitoarea campioană.

Toate acestea nu trec neobservate și, cu câteva zile înaintea semifinalei, o comisie medicală de la Spitalul Militar descoperă în arhivă că soldatul-pacient Manea Niculae trebuie internat de urgență. Forțat. „Un general m-a amenințat că dacă fug din spital mă

trimite la Tribunalul Militar”, își va aminti, peste 40 de ani, Nae. Vicky însă, iubita atacantului și viitoarea soție, îl așteaptă cu un taxi în fața Gării de Nord, la ora când primii spectatori încep să-și ocupe sectoarele pe „23 August”. Nae iese în curtea Spitalului Militar, în papuci și halat, ca să nu atragă atenția și nu atrage, e un pacient cuminte. Asta până când, rămas singur pe o alee, sare gardul și sprintează apoi spre taxiul care îl aștepta. De aici – viteză spre Vatra Luminoasă, la „23 August”. În câteva minute se aud deja scandările suporterilor steliști, dar și ale rapidiștilor, care-i dau fiori. Taxiul oprește, Vicky achită nota, Nae țâșnește din mașină spre intrarea către vestiare, când, hop!, un milițian îi pune mâna în piept și îl oprește. „Ce-i cu tine, mă? Ce cauți aici?” „Sunt Manea, joc la Rapid, trebuie să intru, mă așteaptă echipa!” Povestea Nae: „Milițianul a chemat ajutoare, a crezut că-s scăpat de la nebuni când m-a văzut cum eram îmbrăcat. Până la urmă i-am convins, am făcut tăraș de m-a auzit Motroc, a venit și s-a crucit când

m-a văzut, de unde ai scăpat, mă, în halul acesta vii la meci?! , hai, intră, echipează-te, Doamne, cum poți să arăți, în ce hal!”

Nae Manea intră însă în „11”-le Rapidului și e MVP-ul partidei. Steaua deschide scorul în minutul 72, prin legendarul Lajos Sătmăreanu, „cap” după un corner de pe partea dreaptă bătut de Aelenei. Cu două minute înainte de final, Rapid egalează prin Râșniță, după o acțiune plecată de la Florin Marin și continuată de Savu. În prelungiri nu se mai marchează și se ajunge la lovituri de departajare. După primele serii de câte 5, Steaua și Rapid sunt încă la egalitate, cu Nae Manea transformând ultimul penalty. Se trece la o nouă serie și Moraru apără șutul lui Savu. Ioniță scoate și el de la vinclu șutul plasat al lui Aelenei, iar Nae Manea mai trage o dată. Regulamentul permitea să bați din nou, după seria primelor 5

lovituri. Iar Manea transformă și Rapid e în finală, cu două penalty-uri executate de pacient!

Finala din 12 iulie, cu Craiova, îl are din nou în luminile rampei pe Nae. Craiova deschide scorul prin Oblemenco, în minutul 54, dar Manea egalează în minutul 70 și aduce a 9-a Cupă a României în Giulești, marcând iar în prelungiri, în minutul 100!

„După finală am fugit la mare cu Vicky, dar cei de la Armată au aflat și m-au încorporat de pe plajă”, râdea Nae, după zeci de ani de la acea vară lungă și fierbinte. „Noroc că apucasem să beau o bere!...”

Cum vă spuneam, s-a întâmplat în România, acum fix 45 de ani, într-un Steaua – Rapid, pe „23 August”, locul actualei Arene Naționale...

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA